
CYRKUMCELIJONOWIE (3) *sb m pl*

Zawsze circum-.

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

G cyrkumcelijon(o)w (1). ◊ (lat.) N circumcelliones (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członkowie powstałej w IV w. w Afryce fanatycznej sekty chłopskiej o podłożu społeczno-rewolucyjnym, związanej później z donatystami; tak nazwani z powodu wędrowania wokół chat (= circum cellas); także nazwa wędrownej sekty heretyckiej o zabarwieniu religijno-politycznym, działającej w XIII w. w Niemczech (3) : KromRozm III C6v, E7; Od Heretykow tedy niżej opisaných/ náuki swoiey Luther się náuczył. [...] Od Circumcellionow: Iż żywot zakonniczy/ y wotá/ ktore BOgu czynią/ są Papieſkie czáry. Od inſzych tákże/ y inſzych się błędow náuczył ReszPrz 41.

MM